

Oređownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote.
:—: Poszczególne numery 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednolamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 9

Puck, sobota, dnia 7 marca 1925 r.

Rok 39

Treść:

51. Rozporządzenie Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 2. 2. 25 r. w sprawie zwalczania wściekliczny u ludzi i zwierząt. (Dz. Ustaw nr. 20 poz. 145).
 52. Rozporządzenie policyjno-weterynaryjne Wojewody Pomorskiego z dnia 12. 2. 25 r. o obrocie zwierzętami domowymi i surowymi produktami pochodzenia zwierzęcego na granicy polsko-gdańskiej. (Dz. Urz. Woj. Pom. nr. 4 poz. 21).
 53. Okólnik Ministerstwa Skarbu w przedmiocie poboru państw wego podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę w miesiącu marcu 1925 r. (Monitor Polski nr 46 poz. 185).
 54. Obwieszczenie Wydziału Powiatowego pow. puckiego w sprawie wymiaru podatku od psów na rok 1925.
 55. Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemińskiego w Wejherowie.
 56. Obwieszczenie Państwowego Urzędu Katastralnego w Pucku.
 57. Obwieszczenie wójtostwa na obwód krokowski.
- Ogłoszenia.

51.

Rozporządzenie Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 2 lutego 1925 r. w sprawie zwalczania wściekliczny u ludzi i zwierząt.

Na podstawie art. 11 punkt 4 tudzież art. 19 punkt 2 ustawy z dnia 25 lipca 1919 roku w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 402) art. 1090 do 1190 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw tom XIII, wyd. 1905), ustawy austriackiej z dnia 6. sierpnia 1909 r. (Dz. U. R. P. Nr. 177) o zapobieganiu zaraźliwym chorobom zwierzęcym i ich łepieniu i niemieckiej ustawy z dnia 26 czerwca 1909 r. (Dz. Ust. Rzeszy r. 1909 str. 519) zarządza się co następuje:

§ 1. O każdym przypadku pokąsania człowieka przez zwierzę wściekłe lub nawet podejrzane o wścieklicznę należy natychmiast donieść właściwej władzy administracyjnej I instancji (lekarzowi powiatowemu).

Osoby pokąsane powinny pozostawać pod obserwacją miejscowego lekarza urzędowego (tj.

rządowego, względnie samorządowego) aż do stwierdzenia u zwierzęcia wściekliczny, względnie jej podejrzenia.

W razie najmniejszego podejrzenia o wścieklicznę osoba pokąsana powinna być natychmiast odesłana, celem poddania szczepieniom przeciw wścieklicznie, do najbliższego zakładu Pasteurowskiego, w razie niezamóźności na koszt tej gminy, w której pokąsany ma prawo do bezpłatnej opieki lekarskiej ze strony gminy.

§ 2. Przed interwencją państwowego lekarza weterynaryjnego nie wolno u zwierząt chorych lub podejrzanych o wścieklicznę wykonywać żadnych zabiegów leczniczych.

§ 3. W razie zabicia lub padnięcia zwierzęcia wściekłego lub podejrzanego o wścieklicznę obowiązane są właściwe władze administracyjne I instancji (powiatowy lekarz weterynaryjny), o ile zostali ludzie pokąsani, przesłać bezzwłocznie łeb zwierzęcia odcięty, wraz ze skórą, w odpowiednim opakowaniu do najbliższego Państwowego Zakładu Higieny (Warszawa, Lwów, Kraków, Toruń, Lublin, Łódź).

§ 4. Osobie pokąsanej przez zwierzę wściekłe lub podejrzanę o wścieklicznę, udającej się do zakładu Pasteurowskiego, powinno być wydane przez Starostwo lub przez urząd gminny miejsca zamieszkania świadectwo urzędowe, zawierające następujące dane:

- a) nazwisko, imię, wiek, zajęcie i miejsce zamieszkania osoby pokąsanej,
- b) datę pokąsania, opis rany i udzielenia pierwszej pomocy,
- c) szczegóły o pochodzeniu zwierzęcia i o przebiegu u niego wściekliczny.

Świadectwo to wydaje się bezpłatnie.

Pierwszą pomoc osoby poszkodowane otrzymują bezpłatnie od lekarza urzędowego (tj. rządowego, względnie samorządowego).

§ 5. Osoby niezamóźne, udające się same lub z dozorcą do zakładu Pasteurowskiego, mają prawo do zniżkowej jazdy kolejami w 3 klasie do miejsca, w którym znajduje się najbliższy zakład Pasteurowski, i na powrót do domu dla siebie i dla osoby dozorującej, jeżeli wykażą się urzędowym świadectwem o potrzebie wyjazdu do zakładu i urzędowym świadectwem ubóstwa (Dz. U. R. P. z r. 1923 Nr. 31 poz. 193).

§ 6. Koszty leczenia w zakładach Pasteurowskich, względnie koszty pobytu osób szczeniowych w szpitalu, ponosi osoba leczona, a w razie jej niezamożności ta gmina, w której osoba leczona ma prawo do bezpłatnej opieki lekarskiej ze strony gminy.

Za osoby, którym przysługuje prawo do pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych, wnosi opłatę Skarb Państwa według obowiązujących pod tym względem przepisów.

§ 7. Chorych z rozwiniętą wścieklizną nie należy przysyłać do zakładów Pasteurowskich, lecz przenieść do najbliższego szpitala.

§ 8. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą — o ile czyn karygodny nie podlega karaniu w myśl ogólnych postanowień karnych — karane podług art. 25 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych w drodze administracyjnej grzywną do 1000 zł lub aresztem do 3 miesięcy; kara pieniężna z karą aresztu mogą być zastosowane jednocześnie.

§ 9. Co do traktowania zwierząt obowiązują odnośne przepisy weterynaryjno-policyjne.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 30-go stycznia 1922 r. w przedmiocie zwalczania wścieklizny u ludzi i zwierząt (Dz. U. R. P. Nr. 10 poz. 79).

Minister Spraw Wewnętrznych: Ratajski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państw.: Janicki.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 3. 3. 1925 r.

Starosta: Lipski.

52.

Rozporządzenie

policyjno-weterynaryjne Wojewody Pomorskiego z dnia 12. 2. 1925 r. o obrocie zwierzętami domowemi i surowemi produktami pochodzenia zwierzęcego na granicy polsko-gdańskiej.

Na podstawie §§ 6 i 7 ustawy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z dnia 26 czerwca 1909 (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 519) zarządzam, za zgodą Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych co następuje:

§ 1.

Zwierzęta jednokopytowe, bydło rogate, trzoda chlewna, owce, kozy, psy koty i drób, pochodzenia gdańskiego, przywożone do Polski z obszaru Wolnego Miasta Gdańska, muszą być zaopatrzone w świadectwa zdrowia i świadectwa pochodzenia, wydane w miejscu pochodzenia zwierząt. Wprowadzone zwierzęta winny być zbadane na koszt strony przez polskiego państwowego lekarza weterynaryjnego na pierwszej wstępnej stacji kolejowej przy transporcie koleją, a przy transporcie drogą kołową lub pieszo, na granicznym punkcie wchodu.

Zwierzęta dotknięte chorobą zaraźliwą, jak również zwierzęta podejrzane będą cofnięte z granicę.

W wyjątkowych wypadkach za zgodą Min. Rolnictwa i Dóbr Państwowych badanie (ustęp 1) może być dokonane w miejscu przeznaczenia.

§ 2.

Zwierzęta jednokopytowe, przekraczające stale lub czasowo granicę, muszą być zaopatrzone w przepustkę, wydaną przez władzę administracyjną 1-ej instancji kraju pochodzenia według załączonego wzoru (p. załącznik). Przewidziane w przepustce zaświadczenie miejscowej władzy policyjnej (wójta, burmistrza), że zagroda pochodzenia zwierzęta wolna jest od nosaczyny, świerzbu, zarazy stadniczej i anemji złośliwej, ważne jest na przeciąg jednego miesiąca.

§ 3.

Właściciele gruntów rolnych lub leśnych, tworzących osobną lub wspólną jednostkę gospodarczą, które granica przedziela, lub gruntów, których gospodarca całość przez granicę naruszoną została, wolno wywozić i przywozić nawóz zwierzęcy i zwierzęta pociągowe potrzebne do prowadzenia gospodarstwa.

Wyżej wymienione osoby są również uprawnione do przepędzania bydła, należącego do ich gospodarstwa, na pastwiska położone po drugiej stronie granicy i przepędzania z powrotem.

Takie zwierzęta mają być spisane w wykazie, złożonym w odnośnym urzędowym punkcie granicznym. Pozatem zwierzęta te winny być oznaczone przez wypalenie na lewym rogu lub na lewej racycy litery „D”. Oprócz tego winny mieć wystrzyżony w sierści ten sam znak na lewym udzie o wysokości co najmniej 10 ctm; znak ten powinien być odnawiany, gdy zajdzie tego potrzeba.

Stada, do których należą zwierzęta racicowe, mające być używane do pracy, względnie wypędzane na pastwiska poza granicę, winny być corocznie wspólnie badane przez właściwych państwowych lekarzy weterynaryjnych polskich i gdańskich. Badanie inwentarza pociągowego ma być uskuteczniane przed rozpoczęciem upraw wiosennych, a inwentarza przeznaczonego na pastwisko — przed rozpoczęciem pory pastwiskowej. Wynik badania tego winien być wciągnięty do wykazu, znajdującego się w urzędowych punktach granicznych.

Inwentarz pochodzący z obszaru W. M. Gdańska, który na terytorjum polskim nie pasie się w zamkniętych ogrodzeniach, winien być uwiązany lub należycie dozorowany.

Za badania, o których mowa w niniejszym paragrafie, nie wolno pobierać opłat od posiadaczy zwierząt.

§ 4.

Mięso, pochodzące z uboju dokonanego na obszarze W. M. Gdańska należy traktować jako mięso krajowe w myśl ustawy niemieckiej o badaniu bydła rzeźnego i mięsa z dnia 3 czerwca 1900 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 547) i pruskiej ustawy wykonawczej z dnia 28. 6. 1902 (Zb. Ust. str. 229).

Mięso to winno być:

1) zaopatrzone w poświadczenie lekarza weterynaryjnego lub badacza mięsa, uwidoczniające wynik badania zwierzęcia przed i po uboju,

2) zaopatrzone stemplami, stwierdzającymi, czy urzędowe badanie zostało dokonane przez lekarza weterynaryjnego, czy też przez badacza mięsa. Z ostemplowania mięsa wieprzowego winno również wynikać, że mięso to zostało poddane badaniu na włośnię (trychiny) z wynikiem ujemnym

Mięso, nie odpowiadające wymogom wymienionym w poz. 1 i 2 niniejszego paragrafu, nie będzie dopuszczone do przywozu.

§ 5.

Wprowadzane inne produkty surowe pochodzenia zwierzęcego, jak:

- 1) szczecina, włosien, wełna owcza, w szczelnym opakowaniu,
- 2) skóry suszone lub solone,
- 3) racice i rogi,
- 4) kości wysuszone,
- 5) inne produkty zwierzęce, w stanie wysuszonym i sproszkowanym, winny być zaopatrzone w urzędowe świadectwa powiatowego

lekarza weterynaryjnego, stwierdzające, że produkty te pochodzą od zwierząt zdrowych.

§ 6.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane na podstawie §§ 74—77 ustawy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z dnia 26 czerwca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 519), tudzież § 2 rozp. Ministra Skarbu z dnia 1 sierpnia 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 82 poz. 785).

§ 7

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie rozporządzenie moje z dnia 1 czerwca 1923 r. l. dz. II. h. 1615/23 Dziennik Urzędowy str. 189 do 190 w odniesieniu do W. M. Gdańska traci swą moc obowiązującą.

Toruń, dnia 12 lutego 1925 r.

Wojewoda: (—) Dr. Wachowiak.

L. dz. II. h. 213/25.

Załącznik do rozp. Wojew. Pom. z dnia 19. 2. 25
L. dz. II. h. 23/25.

Strona 1.

W z ó r

Polsko-gdański ruch pograniczny — Polnisch-danziger Grensverkehr.

Przepustka dla koni — Ausweis für Pferde Nr.

dla

w

des

in

....., dnia 192.....

....., den 192.....

(Pieczętka)

Starosta

Der Landrat — Polizeipräsident — Polizeiverwaltung

Strona odwrotna lewa		
Nr.	Płeć, maść, wiek koni Geschlecht, Farbe, Alter der Pferde	Znamiona szczególne Besondere Kennzeichen

Strona odwrotna prawa	
Zagroda pochodzenia wolna obecnie od nosaczyny, świerzbu u koni, zarazystadniczej i anemji złośliwej Im Ursprungsgehöft herrschen Rotz-, Räude-, Beschählseuche, ansteckende Blutarmut z. Z. nicht. Data i pieczęć urzędowa Datum und Dienststempel	Podpis miejscowej władzy policyjnej, wójta, względnie burmistrza. Unterschrift der Ortspolizeibehörde

Powyzsze podaje się do ogólnej wiadomości i przestrzegania.
Puck, dnia 3. 3. 1925 r.

Starosta: Lipski.

53.

Okólnik

Ministerstwa Skarbu w przedmiocie poboru państwowego podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę w miesiącu marcu 1925 r.

Ministerstwo Skarbu zarządza, aby pobór państwowego podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na całym obszarze Rzeczypospolitej był w miesiącu marcu 1925 r. dokonywany w dotychczasowym trybie, według skali i przepisów, zawartych w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 19. 1. 1925 r. L. DPO. 165/II, ogłoszonym w nr. 20 Monitora Polskiego z dnia 25. 1. 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) G. Czechowicz, Dyrektor Departamentu.

Powyższe podają do wiadomości interesowanych i zaznaczam, że obowiązuje skala, ogłoszona w Orędowniku Urzędowym nr. 1 poz. 6, po skreśleniu groszy, podanych przy poszczególnych stopniach.

Puck, dnia 1. 3. 1925 r.

Starosta: Lipski.

54.

Obwieszczenie

Wydziału Powiatowego powiatu puckiego w sprawie wymiaru podatku od psów na rok 1925.

Od dnia 10. 3. 25 r. do dnia 17. 3. 25 r. wyłożone będą w sołectwach wzgl. w biurach przełożonych obszarów dworskich listy podatku od psów na rok 1925. Listy wyłożone zawierają kwoty podatkowe i stanowią zarazem nakazy płatnicze (uwiadomienia o wymiarze podatku). Jako dzień uwiadomienia o wymiarze uważa się 17 marca 1925 r.

W myśl art. 50 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. Ustaw nr. 94 poz 747) i zgodnie z par. 14 ustęp 2 i par. 11 ustęp 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 23. 4. 1906 r. (G. S. 159) można przeciw wymiarowi podatku wnieść sprzeciw do Wydziału Powiatowego w Pucku w przeciągu 4 tygodni od dnia odebrania uwiadomienia czyli od dnia 17. 3. 25 r. O sprzeciwach rozstrzyga Wydział Powiatowy. Od rozstrzygnięcia Wydziału Powiatowego służy skarga w drodze spornego postępowania administracyjnego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Toruniu w przeciągu 2 tygodni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia. Wniesienie sprzeciwu i skargi nie powstrzymuje obowiązku zapłacenia podatku w terminie wyznaczonym. Podatek od psów jest płatny w Kasie Gminnej wzgl. u przełożonego obszaru dworskiego w czasie od dnia 17. 3. 25 r. do dnia 24. 3. 1925 r.

Podaję równocześnie do wiadomości, że listy wymiarowe sporządzone są na podstawie danych, które Wydział Powiatowy otrzymał na podstawie par. 3 ustęp 3 statutu z dnia 15. 12. 23 r. (Orędownik Urzędowy powiatu puckiego z roku 1924 nr. 13 poz. 128). Okazuje się, że dane te są nieścisłe, gdyż niektórzy posiadacze psów nie zgłosili naczelnikom gmin wszystkich posiadanych psów, podlegających podatkowi.

Wzywa się wszystkich posiadaczy psów, aby przeglądali wyłożone listy wymiarowe psów, a w razie okazania się, że ich psy podlegające podatkowi nie są zapisane w liście wymiarowej, dali psy te dodatkowo do listy zapisać. Przytem zwraca się uwagę na art. 62 i 67 ustawy z dnia 1. 8. 1923 r. (Dz. Ustaw nr. 94 poz. 747), które przewiduje wysokie kary za niezgłoszenie do opodatkowania przedmiotów podlegających podatkowi.

Powyższe obwieszczenie podadzą pp. sołtysi i przełożeni obszarów dworskich do wiadomości mieszkańców w sposób praktykowany w gminie. Puck, dnia 27. 2. 1925 r.
Przew. Wydz. Powiatowego: Lipski.

55.

**Ogłoszenie
Powiatowego Urzędu Ziemskiego
w Wejherowie.**

Urząd Ziemski w Wejherowie przyjmuje do dnia 31 marca 1925 r. zgłoszenia na nabycie osad w maj. Mrzezino pow. pucki.

Po informację i po formularze zgłoszeń należy się zgłaszać tylko w środy i w soboty do Pow. Urzędu Ziemskiego w Wejherowie, Starostwo pokój nr. 16.

Powiatowy Urząd Ziemski w Wejherowie.

56.

**Obwieszczenie
Państw. Urzędu Katastralnego w Pucku.**

PP. sołtysi i naczelnicy obszarów dworskich powiatu puckiego winni nadesłać do dnia 15. marca br. matrykuły sumaryczne celem poprawienia.

Puck, dnia 23. 2. 1925 r.

Państwowy Urząd Katastralny
Kühn.

57.

**Ogłoszenie
Wójtostwa na obwód Krokowski.**

Wykaz osobisty nr. 362, wystawiony dnia 17. 7. 1923 r. dla Minny Kaczor z Goszczyzna, unieważniam.

W razie znalezienia takowego proszę go oddać w tutejszem wójtostwie.

Sławoszyño, dnia 24. 2. 1925 r.

Ladach, wójt.

OGŁOSZENIA

**Państw. Nadleśnictwo Góra
powiat Wejherowo**

sprzeda w drodze publicznej licytacji **dnia 11 marca 1925 r.** przed poł. o godz. 9-ej w lokalu p. Kohnkiego w Górze

drewno budulcowe i opałowe

dla lokalnych potrzeb z leśnictwa Góra, Piaśnica i Domatowo.

Płacić należy rendantowi obecnemu przy sprzedaży.